

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Hostium erga Sacerdotes reuerentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

tegant in templo mulieres, sed ut etiam frontem & vultum velamine inumbrent. Cui prorsus contrarium faciunt nostrates pueræ, vtinam non & matronæ, quæ & vultum, & pectus, fere etiam vbera denuant, ut in templo oculos papillis ventari, ac se se memmis ipsis prostituere videantur. Nonò ipsis & barbaris & hostibus venerabiles fuerunt, Sacerdotes, & Pontifices, qui vel precibus, vel authoritate eos à direptione urbium, & nece populorum absterruerunt. Exempla aliquot ascribam.

Leo III. p. p. Attilam Gothorum Regem, ad urbis direptionem properantem, cum altero consulatu & parte senatus non modica ei occurrens ita flexit, ut prater omnium expectationem, & exercitus sui voluntatem, Vrbi parceret. Idem post Vandalarum regem Genserium crudelissimum Tyrannum ad Vrbem vocatum ab Eudoxia, in ultionem perempti coniugio Valentimani, ita demulcit, ut spolijs & direptionibus contentus, a cedibus & incendis abstineret. Seuerinus monachus Afer, Fisingensis qui apud Noricos & Vindelicos Christum predicauit, post mortem Attila, cum Hibulds Alemannorum Rex cum exercitu Batauiam prope raret, specie visendi Seuerini, reuera autem occupande urbis, obuiam Regi processit: eumq; autoritate sua permisit, ut ab incepto desisteret. Paruit ei Rex barbarus, & captiuos omnes Romanis remisit. Ad eum quoque Odacer Rugorum regulus venerabundus venit, cui Italia regnum predixit, & Roma excidium. Epiphanius episcopus Ticinensis tanta fuit autoritate apud hostes, ut cum Theodoricus Gothorum rex, capto Ticino, presidium imposuisse, barbari milites eum patrì loco venerarentur: & vrbe egredientes ei cum lachrymis valedicerent. Preterea capto ab Odoacro rege Herulorum Ticino, a victore rege ciuibus suis fiscalium tributorum immunitatem impetravit ad annos quinque. A Theodorico durissima legi in omnes, quotquot sponte se hostibus Herulis coniunxerant, late relaxationem impetravit. Ad Gundebandum regem Gallia Lugdunum à Theodorico missus pro captiuis redimendis, sex milia Ligurum sine pretio, precibus tantum & pietate sibi donatos, patria restituit. Diu Remigij Rhemenis Episcopi tanta fuit etiam apud hostes autoritas, ut Alarius Gothus rex Arianus apud eum pro puella cuiusdam sui aulici demoniaca intercederet: & Clodouenus Rex Galorum adhuc paganus cum toto exercitu eum veneraretur. Nam cum miles quidam urnam ex Rhemeni Ecclesia abstulisset, ad preces Remigij Rex

VII.

Platina in
Leone & Sab.
lib. J. En. 8.

Frisingenis
lib. 4. c. 30. &
Eugypius.

Eudius in
cius vita.

Hincmarus
in vita Remigij.

312 Cap. XXVII. *Viduas, Magistratus, sacerdotes, &c. honorando.*
Rex eam reddi iusfit: cumq; alter non statim paruisse, supplicium pri-
pria manu de eo sumpsit. Tantus honos habetur pietati, apud bar-
baros: ut proinde ipsos barbarie barbaros vident, qui Dei seruos
nesciunt honorare, immo audent digitis, & velut Apula canis,
linguis quoque, ciconijsque ridendos propinare.

VIII.

Act. 18. 10.

Prov. 5. 9.

Act. 19. 12.

S. Greg. lib. I.
Dial. c. 2.

Ioan. 14. 12.

12. Honor, veneratio & cultus debet etiam Sanctis vita
seu frumentibus, seu functis. Si vivunt adhuc, multa, immo fer-
pleraque illis conueniunt, cum hominibus Deo sacratis. Quo pa-
sto Melitenses magnis obseruantiae signis ticulisque Paulum cum
socijs prosecuti sunt, quin & muneribus cum, & propter eum
comites quoque eius honorauerunt. *Qui multis honoribus nos hon-
orauerunt, & nautigantibus imposuerunt, que necessaria erant*, ait. Vbi
honorum, & honorandi verbum, pro diuitiis ac ditando, phrasi Scri-
pturæ accipitur, sicut cùm dicitur, *Ne des alienis honorem tuum*,
hoc est, facultates tuas. Mirum est autem, Paulum eum honorem,
hoc est, commeatum admisisse. Sed non admisit mercedis loco,
qui adeò abhorrebat à necessario quoque victu, quem alij defe-
rent, malens manibus ipse suis, quin & labore ac sudore compa-
rare. Cur igitur admisit? Vincto & in itinere maritimo non li-
cuit laborare. Cur admisit? Melitensem liberalitas & gratia-
do adeò erat vehemens, importuna, & quodammodo violenta,
ut non posset eum honorem repudiare. Cur admisit? itinerisco-
mites, quibus in eius gratiam benignè siebat à Melitensibus, no-
luit fraudare hoc emolumento. Cur admisit? quia, sicut alias, vi-
dit in se Christum honorari, & Euangeliū, vt quando super lan-
guidos deferebantur à corpore eius sudaria, vel semicinctia, & reced-
bant ab eis languores, & spiritus nequans egrediebantur. Usque adeò
reliquæ etiam tum magni siebant, vt vel sudariola, quibus sudor-
em abstergebat, vel semicinctia, seu perizomata, quibus se me-
dium cingebat, ad cauendas & arcendas è vestibus fôrdes, cùm
in opificio versaretur scenofactoriam exercens. Ad quem mo-
dum caligula Honorati cadaveri admota, illud ad vitâ excitauit
teste S. Gregorio, eam enim Libertinus, qui admouit, ob tanti
Abbatis reverentiam gestabat semper in sinu. Quia igitur Deus
in sanctorum suorum honoribus honoratur, promisit Christus,
discipulos suos operibus suis maiora facturos. Itaque prodic-

S. Augu-